عبدالباری جهانی
۲۰۱۹/۱۰/۰۸

خـــــــیـــــــام – جـــــــهـــــــانـــــی

قسمت نهم

ترجمۀ اشعاری چند از سروده های حضرت "عمر خیام" رض بزبان زیبای پشتو از قلم عبدالباری جهانی

ای رفته به چوگان قضا همچون گو
چپ میدو و راست میدو و هیچ مگو
کانکس که تورا افگند اندر تک و پو
او دانـــد و او داند و او داند و او

(خیام)

چی دي تن لکه نانځکه د قضا لاس کی لوبیږی
د اسمان په حکم گرځه اختیار نه پکښی چلیږی
هغه چا چی یې راوړی د دې لوبې ترمیدانه
هم قادر دی هم دا نا دی په هر څه باندی پوهیږی

(جهانی)

از تـن چـو برفت جان پاک من و تو

خشتی دو نـهد بـر مغاک من و تو

و آنگه ز برای خشت گـور دگـران

در کـالــبدی کشند خـاک و من تو

(خیام)

چی مرگی رالره راسي چی مو روح له تنه تبنتی

یو خو خبنتي مو د گور سي کفنونه راته سکبنتي

چی یي بیا خبنتي په کار سي د گورونو لحدونو

زما او ستا له تنه واخلي د بـل چا د لحد خبنتی

(جهانی)

از آمـدن و رفـتن مـا ســودی کو

وز تــار وجـود عمـر ما پودی کو

چندین سر و پـای نازنینان جهـان

می سوزد و خاک میشود دودی کو

(خیام)

زموږ له ژونده زموږ له مرگه چاته څه گټه رسیږی

اوږدي لاري دي د عمر په منزل یي څوک پوهیږی

دا نــړی له گلرخانــو هـم ډکیږی هم تشیږی

دلته سوځي خاوری کیږی لوگی هیڅ نه معلومیږی

(جهانی)

آنـم که پـدیـد گشتم از قـدرت تو

پــروورده شدم به ناز در نعمت تو

صد سال به امتحان گنه خواهم کرد

تـا جـرم من ست بیش یـا رحمت تو

(خیام)

زه هغه يم چی هستیٔ ته ستا قدرت يمه راوړی

ستا له نازه له نعمته په دنيا کی يـم سرلوړی

پـه سل کالـه گناهونـو زه دا راز معلوممه

چی گناه زما درنه ده او که ستا رحمت پياوړی

(جهانی)

آن قصر که بـر چـرخ همیزد پهلـو

بر درگـه او شهـان نهادندی رو

دیدم بسر کنگره اش فاخته ای

بنشسته همـی گفت کـه کوکو کوکو

(خیام)

هغه قصر چی يـې خوکي تـر اسمانـه رسيدلي

پرچار چوب چی يې شاهانو د تعظيم سجدې کولي

د هغې مانیٔ پـه کونج کی ما لـيده يـوه کوتـره

کری ورغ وه هلته ناسته د کوکو نارې يې کړلې

(جهانی)

مسکین دل درد مـند دیـوانه من

هشیار نشد زعشق جـانـانه من

روزی که شراب عاشقی در دادند

در خون جگـر زدنـد پیمانه من

(خیام)

د خوړ من او لیوني زړه درته تیره می کیسه کړه

د جانـان لـیونی مینی را بیهوښه هره شپه کړه

چـی زاړه فلک وېشلـه پـه ازل شراب د مینی

د زړګي له وینو ډکه زما د ژوند یې پیمانه کړه

(جهانی)

می خوردن و گرد گلرخان گردیدن

بـه زآنکه بـزاق زاهـدی ورزیدن

گر مردم می خواره به دوزخ باشند

پس روی بهشت کس نخواهد دیدن

(خیام)

پیمـانـه په لاس کی ګرځـه د ګلـرخ په طوافونو

نه چی توري دي کړي ورځی د زاهد په خلوتونو

کـه دوږخ لــره روان کي ډلی ډلی د میخـورو

شرابـونـه به څوک نـوش کي د خالق د جنتونو

(جهانی)

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این شاعر و نویسندۀ معزز را مطالعه کنند، میتوانند با اجرای "کلیک" برعکس نویسنده در صفحۀ مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

برای مطالعۀ بخش های اول تا هشتم بالای لینک آتی کلیک فرمائید:

قسمت هشتم

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_٨.pdf

خیام – جهانی قسمت نهم

jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_٩.pdf